

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

2. De breuitate humanæ vitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70978)

VITÆ HVM. MISERIIIS. 459
MEDITATIO II.

De miseria breuitatis humanae vitæ.

CONSIDERA, raro ad annum septua-
gesimum, aut, vt maximum, ad octo-
gesimum peruenire. Nam Propheta ait.
Dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta
anni. Si autem in potentatibus octoginta an-
ni, & amplius eorum labor & dolor. 2. con-
sidera, si numerum dierum subtiliter inire
velis, tēpus infantia, pueritia, & somni ef-
se excludendum. nam vita infantis & pueri
potius bestia est, quam hominis, cum in
ea nihil, discatur vel agatur homine di-
gnū. Dormiens quoq; potius mortuus,
quā viuus censetur, ob rationē, sensusque
sepultos. Vnde & Poeta somnum vocauit
gelidissimæ mortis imaginem. Cum au-
tem homo quotidie octo horas & sæpe
plures somno tribuat, sequitur tertiā par-
tem vitæ solo somno illi detrahi, ac pro-
inde etiam in longæuis vitā esse perbreuē.

Confidera, si hanc vitam cum æterni-
tate conferas, quam breuis futura sit. Sa-
piens ait vitam hominis longissimam esse 18,
100. annorū. Quid autē sunt centū anni,
si cum æternitate conferantur? certe nil
aliud quā guttula aquæ cū immēso mari.
Si enim

1.

Pf 89.

2.

Eccl.

18.

Si enim totus mundus collaris cum cubo extremo est instar puncti, quid temporaria nostræ collatum cum æternitate cœni nisi minus quam momentum, imo nihil.

Hanc breuitatem cum æternis pœnis collatum agnoscunt damnati in inferno, dum ita apud Sapientem loquuntur. *Sap. 5.* nobis profuit superbia, aut diuitiarum gloria, quid contulit nobis? *Transierunt itaque tanquam umbra, & tanquam nuncius procurrens, & tanquam nauis, qua pertransit fluctuantem aquam, cuius cum præterit non est vestigium inuenire: aut avis, qua transuolat in aere, cuius nullum inuenitur argumentum itineris illius: aut tanquam gitta in locum destinatum. Ita & nos in continuo desicimus esse, & nullum vestigium valuimus ostendere.*

CONSIDERA hinc sequi, nullam pœnam maiorem esse amentiam, quã sèpitemporales intolerabilesq; pœnas momentanea tantillæ vitæ voluptatula sibi mercari. Et cùm hæc vita tam breuis sit, futura verò tam longa, quæ potest stultior esse amentia quam huius vitæ res tã sollicitè accurate & de his quæ ad vitam æternã pertinent, nolle semel cogitare. 2. Considera, cùm æternã sapientia voluerit hanc vitam esse breuissimam.

VIT
breuem,
vitam no
litiã, exil
cino nos
reuo care
plectitur
quem an
quem am
tem cont
æternam

M
De mi

ONS
bis ce
am, vt si
is victu
Nescit hor
icut pisce
quo comp
nes in tem
nerit. V
artius, ho
deo Sap
parat bul
natitant
bullieru
dem diut

breuissimam

breuem, nempe primo, quia sciebat hanc vitam nobis non esse nisi continuam militiam, exilium, & miseriam, ac idcirco ab ea cito nos liberaret, & ad patriam cœlestē reuocaret. 2. quia summo amore nos cōplectitur, iam autem constat eum, qui aliquem amat, ægiè dici posse abesse ab eo quem amat. 3. vt eo magis vitam præsentem contemneremus, & aspiraremus ad æternam.

MEDITATIO III.

De miseria incertitudinis hum. vite.

CONSIDERA, breuitatem vitæ, si nobis certo constaret, fore tolerabiliorē, vt si v. c. constaret nos 50. 60. 70. annis victuros, at hoc quoque incertum est. Nescit homo, ait Sapiens, finem suum, sed sicut pisces capiuntur hamo, & sicut aues laqueo comprehenduntur, sic capiuntur homines in tempore malo, cum eis ex templo superuenit. Vnde scitè dictū est. Morte nihil esset certius, hora vero mortis nihil incertius. Atq; deo Sapiens quidā vitam humanam cōparat bullis tempore pluuiæ super aquam natitantibus, quarum quædam mox vt bullierunt resident, aliæ verò paulò quidē diutius fluctuant, sed omnes tandem euane-